

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Edyta Bielak-Jomaa

Warszawa, dnia *14* lutego 2016 r.

DOLIS-033-33/16/TG/12045

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz. ....

24. 02. 2016

Data wpływu .....

Pan

Adam Podgórski

Zastępca Szefa

Kancelarii Sejmu

ul. Wiejska 4/6/8

00 – 902 Warszawa

benoway Piotr Minister
w odpowiedzi na pismo z dnia 1 lutego 2016 roku – znak: GMS-WP-173-25/16 – (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych 5 lutego 2016 roku) dotyczące rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 207), powoływającego dalej z zastosowaniem skrótu „projekt”, uprzejmie informuję, że organ do spraw ochrony danych osobowych oponuje przeciwko – zamieszczonej w art. 6 projektu – propozycji zmiany ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.).

W opinii Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zmiana ta, polegająca na dodaniu art. 175 b ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, prowadzi do nieuzasadnionej modyfikacji pozycji Ministra Sprawiedliwości w procesie przetwarzania danych na potrzeby postępowania karnego i jednocześnie pozostaje w widocznej sprzeczności z koncepcją nowelizacji art. 213 §1 a ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.) zaprezentowaną w art. 1 pkt 33 projektu.

Nie można bowiem pominąć, iż w art. 213 §1 a ustawy – Kodeks postępowania karnego, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 33 projektu, Projektodawca odstąpił od obligatoryjnego pozyskiwania przez organ prowadzący postępowanie karne informacji z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych,

dotyczących stosunków majątkowych i źródeł dochodu oskarżonego, w tym prowadzonych i zakończonych postępowań podatkowych (art. 213 §1 a ustawy – Kodeks postępowania karnego w aktualnym brzmieniu), na rzecz rozwiązania fakultatywnego, w którym pobieranie takich danych następuje jedynie „w razie potrzeby” [podkreślenie autora]. Ustalenie takiej „potrzeby” [podkreślenie autora] należy do organu prowadzącego postępowanie karne (prokuratora, innego organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze, sądu) – art. 213 §1 a ustawy – Kodeks postępowania karnego, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 33 projektu. Konsekwentnie zatem to właściwy ze względu na stadium postępowania karnego organ prowadzący to postępowanie winien być uznany za administratora – w rozumieniu art. 7 pkt 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135, z późn. zm.) – danych przetwarzanych na podstawie tego przepisu. Decyduje on bowiem, że pozyskanie danych, o których mowa w art. 213 §1 a ustawy – Kodeks postępowania karnego, jest niezbędne dla osiągnięcia celu, jakim jest prawidłowość prowadzonego postępowania karnego.

Tymczasem – wbrew wyżej poczynionym ustaleniom – Projektodawca w art. 175 b §1 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, dodanym przez art. 6 projektu, uznał Ministra Sprawiedliwości za administratora danych uzyskanych z systemu teleinformatycznego ministra właściwego do spraw finansów publicznych na podstawie art. 213 §1 a ustawy – Kodeks postępowania karnego, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 33 projektu. Dał mu również prawo przetwarzania danych stron, pełnomocników uczestników postępowań sądowych i innych osób uczestniczących w postępowaniach karnych, uzyskanych z powyższego systemu teleinformatycznego (art. 175 b §2 ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych, dodany przez art. 6 projektu).

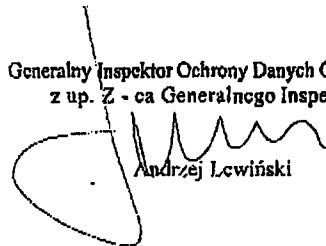
Z koncepcją taką Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może się zgodzić, gdyż jej przyjęcie oznaczałoby, iż Minister Sprawiedliwości, który (w myśl przepisów ustawy – Kodeks postępowania karnego) uczestniczy w postępowaniu karnym jedynie w niewielkim zakresie, zyskałby jako administrator danych (czyli podmiot decydujący o celach i środkach przetwarzania danych osobowych – art. 7 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych) możliwość władczego decydowania o przetwarzaniu danych osób na potrzeby postępowania karnego (w zakresie wyznaczonym przez art. 213 §1 a ustawy – Kodeks postępowania karnego, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 33 projektu). Rozwiązanie takie – zdaniem organu do spraw ochrony danych osobowych – jest niezgodne z przepisami procedury karnej oraz wykracza poza zakres kompetencji Ministra Sprawiedliwości do przetwarzania danych osobowych uczestników postępowań sądowych dopuszczony w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 października 2015 roku wydanym w sprawie o Sygn. akt Kp 1/15 („Minister Sprawiedliwości nie będzie zarządzać

i decydować o przeznaczeniu danych zawartych w systemach teleinformatycznych, a jego zadania będą ograniczały się do stworzenia i obsługi samych systemów w warstwie technicznej.”
teza 281 uzasadnienia wyroku; „Zaskarżony przepis ten nie przyznaje tym samym Ministrowi Sprawiedliwości ogólnej, nieograniczonej kompetencji do przetwarzania danych stron, pełnomocników i innych osób uczestniczących w postępowaniach sądowych zawartych w tych systemach.” – teza 285 uzasadnienia wyroku).

Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych
wnosi o wykreślenie z projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego
oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 207) art. 6.

z powstaniem

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych
z up. Z - ca Generalnego Inspektora

Andrzej Lewiński